

obě rozvažují, nebylo by divu,
srdečné bolesti pamatovat na
cestě vystát musely? Ó ty nej-
ví přetrpět jsi musel? Kterak
ého jídla mohl obstát? Kterak
i mohl jsi se od pláce zdržeti,
, nejsvětější Panno, kterak jsi
léb zažít? kterak na tý tvrdé
nad tvým nejmilejším synáč-
y též, Josefe svatý, co jsi ne-
rostí dnem i nocí jsi nemusel
lo nemoci upadl, když tvého
viděl. Já napotom stydět se
ězovati, ano kdybych v neja-
stydět musel. Ó Ježíši, Maria
na té poušti vystát
říži trpělivosti
ě

grinatio 2, cap. 2, (d) Nicephorus,
m, peregrinatio 7, liber 2,
mensis, (f) ibidem.

Kapitola sedmdesátá první Jak veliký divy na té cestě v Egyptě se přihodily

Podobně jako všemohoucí Pán Bůh žádného v sebe doufajícího neopouští, tak těm svým nejbližším přátelům, Ježíši, Marii a Josefovi, na té egyptské cestě ráčil přítomným býti, sice bylo by nemožné, aby ti ubozí, chudí a nuzní lidé tu tak těžkou cestu mohli byli vykonati. Protož když přirozeným způsobem něcto se jim nedostávalo, to zázračně Bůh jim poskytl, což Rodička boží dokázati chtěla, když k svaté Brigidě takto mluvila: Žádného nedostatku v zázracích nebylo v čas dětinství syna mého, neboť je všechno stvoření svému Stvořiteli posluhovalo. Též modly pohanské v příchodu jeho do Egypta mnohé samé od sebe se rozkotaly.^(a) Z čehož se rozuměti může, že rozličný divy a zázraky tehdaž se přihodily jak na té cestě, tak v zemi egyptské.

Mezi jinším jest pamětihodné, co se jim na té cestě přihodilo.^(b) Neb jednoho dne, když Maria Panna všechna unavená od chůze pod jeden palmový strom se posadila a pěkné ovotce toho stromu spatřila, přišla jí chuť toho ovotce košťovati. Ovotce pak toho stromu neroste na ratolestech, ale na způsob nějakých kytek, z nichžto každá jako dvě nebo tři pěstě veliká jest, a protož velmi příjemný jest k vidění, poněvadž tak pohromadě ze stromu roste a visí. Zrna toho ovotce jsou téměř podobné našim švestkám, toliko že svou sladkostí všecken cukr i med převyšují a několikrát za jeden rok uzraje. Když tehdy Maria žádostivě na to ovotce se dívala a Bůh jí bez potěšení odtud' odjíti nedal, tot' hle, znenadání nařídil Pán Bůh, aby ten strom svým vrchem až na klín Marie se sklonil a tak dlouho skloněný zůstal, až by oba dva dosti ovotce z něho sobě natrhali, a tak hlad i žízeň zahnali. Z kteréhožto ovotce tak se občerstvili, že tíž té cesty snázej napotom snáseti mohli.

Než ještě pamětihodnější věc jest, která se s jedním lotrem na té cestě přihodila.^(c) Nebo ten když v širém poli Marii s svatým Josefem zdaleka viděl, tehdy pospíchal s tovaryši svými, aby je z jejich zboží a statečku obloupil. Pomyslí, člověče, v jakým strachu a bázni Maria s svatým Josefem byla, když ten houf lotrů a loupežníků proti sobě běžeti viděla. Divu bylo by nebylo, kdyby se byla z velkého strachu ihned roznemohla. Když tehdy ti loupežníci přiběhli a jim všechno, cokoliv s sebou měli, pobrati chtěli, tu jeden z nich uzel jakýsi velmi jasný blesk z obličejů toho dět'átka vycházeti, kteréhož tak velice se ulekl, že z hltavého vlka v tichýho beránka byl proměněn. Protož netoliko ty jiný loupežníky navedl, aby těm ubohým lidem nic zlého neučinili, ale vedl je též do své jeskyně, v které s svou manželkou a dítkama bydlel, a tam jísti a pítí jim dal, všechnu přívětivost jim prokázal. Nejsvětější Panna velmi se radovala z té tak dobré příležitosti, protož své milé dět'átko, jak nejlípeji mohla, opatřila. Když pak je v vodě zmyla a jeho plínky vyprala, ta též manželka toho lotra své malé dítě, které všechno málomocné bylo,